

Inhoud

✈	Voorwoord: waarom je moet reizen	11
✈	Mijn eerste reis, de pieken en dalen	16
✈	Samenvatting: de basisprincipes van het reizen	29

Hoera! Je hebt besloten dat je op reis gaat

1	Allereerst, waar ga je eigenlijk heen?	36
2	Wanneer is je reis lang genoeg, en hoelang is te lang?	42
3	Hoe plan je een reis, en hoe kom je van A naar B?	46
4	Neem de tijd, de wereld blijft (hopelijk) nog wel even liggen	56
5	Vliegtickets boeken is een noodzakelijk kwaad, maar zo valt het mee	59
6	Waarom je in hostels moet slapen (en misschien zelfs op een slaapzaal)	69
7	Een slaapplek boeken, zo eindig je niet in een rottende grot	76
8	Een visum aanvragen met zo min mogelijk bureaucratische rompslompstress	91
9	Ziek, zwak of misselijk: gezondheid op reis	96
10	Waarom je met een backpack moet reizen	103

11	Alles over inpakken en waarom je zo min mogelijk moet meenemen	110
12	De ultieme reis-essentials: wat neem je altijd mee op reis, en wat juist niet?	120
13	Paklijst waar je wél wat aan hebt	130

Alles voor de reis van je leven

14	Zo is achttien uur in een vliegtuig zitten geen hel	134
15	Taxiboeven, zo ga je ermee om	143
16	De voor- en nadelen van een lokale simkaart	147
17	Slapen als een roosje met twintig vreemden om je heen	157
18	Vrienden voor het leven, of juist niet	162
19	Uit eten gaan met zo min mogelijk kans op voedselvergiftiging	174
20	Over foto's maken en zelf op de foto gaan	178
21	Veiligheid op reis: zo is de kans op ellende minimaal (en wat te doen als het toch misgaat)	182
22	Financieel slim op reis: alles om te voorkomen dat je zonder poen komt te zitten	187
23	De juiste mindset voor landen waar alles kut geregeld is	194
24	(Bijna) nooit meer in de verkeerde rij staan	198
25	Eerste hulp bij lange trein- en busritten waar geen eind aan komt	202
26	Taalbarrières oplossen met handen, voeten en apps	208
27	Culturele gebruiken en gerechten die je niet kent: zo bluf je je erdoorheen	212

28	De regeldag, voor een beetje georganiseerde truttigheid tijdens je reis	218
29	Wat als de reis tegenzit? Zo spring je niet uit een raam	222
30	Als het voorbij is: de thuiskomdepressie	230

Speciaal voor soloreizigers

31	Waarom je een keer alleen moet reizen	240
32	Een soloreis voorbereiden	245
33	Typische soloreisongemakken en oplossingen	249
34	Wat als het in je eentje tegenzit?	256
35	Reizen als vrouw alleen	261
	Nawoord	267
	Dankwoord	268

Voorwoord: waarom je moet reizen

Vraag mensen die reizen waarom ze reizen, en je zult over het algemeen dezelfde antwoorden krijgen: omdat reizen het ultieme gevoel van vrijheid is, omdat het belangrijk is de wereld te zien, omdat het fantastisch is je eigen veilige leven achter je te laten en je over te geven aan het onbekende. Antwoorden die wellicht wat clichématig klinken, maar clichés zijn er juist omdat ze zo waar zijn en daarom keer op keer worden herhaald. Dus doe ik er graag nog een schepje bovenop: er is niets in de wereld wat je een groter gevoel van vrijheid geeft dan op reis zijn. Bestaat je leven thuis elke dag uit min of meer dezelfde scènes van thuis, kantoor of studie, vrienden en een stamkroeg, op reis daarentegen is elk uur en elke minuut gevuld met iets nieuws. Iets spannends. Iets wat je nog niet kent. Dat betekent dat je met jezelf geconfronteerd wordt, en ook dat is wat reizen zo bijzonder en zelfs noodzakelijk maakt. Want afgezien van het feit dat je elke dag kunt buitenspelen en vette dingen ondernemen, kom je er door reizen achter waar je zwakke plekken zitten, waar je juist goed in bent, waar je grenzen liggen en wat gewoon niets voor jou is. Je leert dingen te doen

puur en alleen voor jezelf, niet voor een ander. En je leert je mannetje te staan, voor jezelf op te komen en je uit benarde situaties te redden. Wie zichzelf wil leren kennen, kan jaren in therapie gaan of een keer gaan reizen, en dan is reizen nog aanzienlijk leuker ook. Je leert, kortom, gelukkig te zijn. Het is de totale ontregeling die ervoor zorgt dat je volledig op jezelf bent aangewezen, en dat gebeurt je niet zo vaak in je routinieuze dagelijks leven. Weet je vandaag nog niet waar je morgen gaat slapen, dan zul je versteld staan van wat er in de tussentijd allemaal kan gebeuren.

Maar dan heb ik het wel over echt *reizen*, niet over twee weken in een saaie all-inclusive waar je elke dag om zes uur moet opstaan om je handdoekje op een strandbedje te leggen, of drie weken vakantie waarin van tevoren voor elke nacht al een hotelbed is geboekt, maar juist over een reis waarbij alles nog openligt, eentje waarbij je aan het begin nog niet weet hoe en waar het zal eindigen. Wat je wel weet, is dat er onderweg genoeg verkeer zal gaan. Je mist bussen, vluchten zullen duizend uur vertraagd zijn, hostels blijken vreselijk te zijn, en misschien is je kater wel zó erg dat je er überhaupt niet zo zeker van bent of je het einde van de dag wel haalt. Dat zijn reisongemakken. En die reisongemakken zijn nou precies wat reizen zo leuk maakt. Je ervaart een alles overweldigend geluksgevoel wanneer iets wat in alle opzichten dreigde te mislukken, toch lukt. Want wat er ook gebeurt, het komt altijd goed,

en onderweg wissel je groot plezier moeiteloos af met af en toe wat verdriet, en vooral veel groot geluk.

Daar hoeft je niet lang voor weg te zijn. We hebben vaak het idee dat reizen betekent dat je maanden van huis moet zijn, maar dat is niet zo. Ik ken tal van mensen die hun reguliere vakanties van twee of drie weken vullen met een backpackreis. Reizen gaat niet zozeer om hoelang je weggaat of waar je naartoe gaat, maar om hoe je de tijd die je hebt invult. Het gaat erom dat je alles wat je kent loslaat en je openstelt voor iets nieuws, iets onbekends. Alleen dan ervaar je de ultieme vrijheid waar je reizigers altijd over hoort jubelen, en waar we het in dit boek nog vaker over gaan hebben. Ik heb weleens gelezen dat mensen die van reizen houden tijdens een reis altijd net een beetje gelukkiger zijn, en daar herken ik mezelf erg in. Ik ben ervan overtuigd dat het voor elk mens goed is om zich een keer over te geven aan de grillen van het onbekende, om vaste structuren en veilige havens los te laten. Om in aanraking te komen met dat wat je niet kent, om zo te leren dat het vreemde niet altijd slechter is. Om na afloop sterker, zelfverzekerder en wijzer terug te komen. En vooral, om een plek te hebben waar je gewoon net een beetje gelukkiger bent.

Het leuke is bovendien dat iedereen het kan, dat niemand te oud of te jong is om te reizen. Of je nou net eindexamen hebt gedaan en met een hele sloot vrienden naar Thailand gaat om je he-

lemaal scheel te drinken bij full moon party's, op je vijfendertigste besluit een sabbatical te nemen om uit te vinden wat je nou eigenlijk echt verlangt van het leven, of al dik in de zestig bent en je realiseert dat het toch wel jammer is dat je nog nooit met een backpack op je rug de wereld hebt getrotseerd: iedereen kan reizen, en iedereen kan backpacken. Backpacken is niet vies, en op de momenten dat het wel vies is, kan het je toch geen bal schelen, omdat dat is wat reizen met je doet.

Het is tegenwoordig erg bon ton om te oren over hoe reizen je passie is, maar zelf vind ik 'passie' een ontzettend braakwoord. Ja, je leert heel veel over jezelf en over de wereld, en ja, het kan best zijn dat je een klein beetje als een ander en beter mens terugkomt, maar boven alles is reizen gewoon heel leuk, en daar hoeft verder niet overdreven zweverig over gedaan te worden. Reizen is namelijk geen religie. Er zijn al genoeg pretentieuze types die je dood vervelen met hun pompeuze reiservaringen. Die suggereren dat reizen alleen reizen genoemd mag worden als het om bestemmingen gaat waar minder dan honderd toeristen per jaar komen. Of die er een sport van maken om zoveel mogelijk musea te bezoeken, zodat ze je de hele tijd kunnen bombarderen met jaartallen en andere slaapverwekkende feiten. Dat zijn allemaal dingen waar ik je niet mee lastigval. De manier van reizen die ik voor ogen heb is er juist een waar je helemaal niets moet, en waarbij je vooral zelf bepaalt waar

je zin in hebt. Als je net als ik acuut in slaap valt van nationale musea vol scherven en oude muntstukken, moet je daar vooral niet heen gaan. Het is jouw reis, en je hoeft aan niemand verantwoording af te leggen.

Dit boek is voor iedereen die eraan twijfelt of reizen wel iets voor hem of haar is. Dit boek is er ook voor iedereen die wel zou willen, maar zich laat afschrikken door allerlei praktische bezwaren. En dit boek is er ook voor iedereen die allang heeft besloten op reis te willen gaan, en die reis gewoon zo goed mogelijk wil voorbereiden.

De wereld ligt aan je voeten, je moet alleen nog de eerste stap zetten.

Mijn eerste reis, de pieken en dalen

Om redenen die me nu niet meer duidelijk zijn riep ik al jaren dat ik een paardentrektocht door Mongolië wilde maken. Op zo'n mooi paard galopperend door uitgestrekte gebieden, met de wind door mijn haren richting ondergaande zon, het leek me prachtig. Wat best vreemd was, want ik was bepaald niet het type dat graag op reis ging. Ja, vakanties en weekenden weg (al had ik tot ik een jaar of negentien was behoorlijk last van vliegangst, ook dat nog) maar reizen, met een rugzak, dat leek me niets. Het leek me vooral heel veel gedoe, dat slepen met zo'n tas. En ik vond het een ronduit goor idee om te slapen in hostels met gemeenschappelijke badkamers, laat staan op slaapzalen. En waar ga je dan héén? Wat ga je daar doen? Hoe weet je hoe je van A naar B komt? Waarom zou je het jezelf aandoen, al dat gehannes dat ook nog eens handenvol geld kost? Maar vrienden bleven maar terugkomen met lovende verhalen, dus langzaam maar zeker begon het ook bij mij steeds meer te kriebelen. Toen ik na een portie liefdesverdriet, een mislukte studie en stom werk ook nog eens flink klaar was met mijn leven in Amsterdam, besloot ik dat het moment daar was: ik ging op reis.